

A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.VI.37.509/2025/9.

A tanács tagjai: Dr. Vitál-Eigner Beáta a tanács elnöke

Dr. Hajas Barnabás előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit bíró

Dr. Rák-Fekete Edina bíró

A felperes: Név1

(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Gyöngy Mónika ügyvéd

(cím2)

Az alperes: Heves Vármegyei Kormányhivatal

(cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Koncz Judit kamarai jogtanácsos

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az Hely1 alatti ingatlanon engedély nélkül gyűjtötte a felperesi érdekelt, mint hulladéktermelő telephelyéről származó 1729,35 tonna „Név3” megnevezésű 19 12 11* HAK kódú veszélyes hulladékot, valamint 6,01 tonna 16 02 16 HAK kódú hulladékot.

[2] Az alperes 2023. július 18. és 19. napján a felperes által bérelt Hely2 és szám1 hrsz. alatti ingatlanokon tartott helyszíni ellenőrzés során megállapította, hogy az Hely3 szám1 hrsz. alatti ingatlanon erős vegyszerszag volt érezhető, az egyik csarnokban mintegy 5776 darab részben 19 12 12 HAK azonosító kóddal ellátott acélhordó, valamint 49 darab fa raklapon 16 02 16 HAK azonosító kóddal jelölt műanyag zsákokba csomagolt hulladék volt. A másik csarnokban 3240 darab 19 12 12 HAK azonosító kóddal részben jelölt acélhordó volt. A felperes a helyszíni szemlén semmilyen, a szállításra, mérlegelésre vonatkozó dokumentumot nem tudott bemutatni. Úgy nyilatkozott, hogy a telephelyre semmilyen hulladékgazdálkodási engedéllyel nem rendelkezik, ő csak logisztikai és szállítási tevékenységet végez, a hulladék nem az ő, hanem a felperesi érdekelt tulajdonát képezi. Az alperes ezért 2023. július 20. napján a felperessel szemben hulladék engedély nélküli gyűjtése miatt hivatalból eljárást indított, és a HE/HGO/01935-12/2023. számú határozatában az Hely3 szám1 hrsz. alatti ingatlanon a hulladék engedély nélküli gyűjtését megtiltotta.

[3] Az alperes hivatalból indított eljárása során vizsgálta a felperesi érdekelt által 19 12 12 HAK kódú hulladékként besorolt „Név3” összetételét, és HE/HGO/02044-1/2023. számú határozatában az Hely3 szám1 hrsz. alatti ingatlanon gyűjtött, „Név3” elnevezésű 19 12 12 HAK kóddal jelölt hulladékot 19 12 11* (egyéb, veszélyes anyagokat tartalmazó hulladék mechanikai kezelésével nyert hulladék) azonosító kóddal sorolta be, majd 2023. augusztus 9. napján a hulladék engedély nélküli gyűjtése miatti jogkövetkezmény alkalmazása tárgyában hivatalból indított eljárást. A 2023. augusztus 24. napján kelt HE/HGO/02045-2/2023. számú határozatával a felperest 103.038.351 Ft hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte a hulladék – az Hely3 szám1 hrsz. alatti ingatlanon történt – engedély nélküli gyűjtése miatt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] Felperes keresetében elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatását, a hulladékgazdálkodási bírság összegének a nem veszélyes hulladék besorolás alapján történő megállapítását és módosítását, másodlagosan az alperes határozatának megsemmisítését és

alperes új eljárásra kötelezését kérte.

[5] Sérelmezte a hulladékgazdálkodási bírság számítása során a 10-es szorzó alkalmazását. Előadta, hogy a hulladék a felperesi érdekelt tulajdonát képezi. A hulladékot veszélyessé minősítő HE/HGO/02044-1/2023. számú alperesi határozattal szemben előterjesztett keresete alapján indult perre figyelemmel kérte az eljárás felfüggesztését. Álláspontja szerint az alperes határozata sérti az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. § (1) és (2) bekezdését, 3. §-át, 6. § (1)-(3) bekezdéseit, valamint a 62. § (1) és (2) bekezdéseit.

[6] A felperes új jogsérelemként hivatkozott arra, hogy a hulladék átminősítéséről szóló határozatot részére 2023. augusztus 11. napján kézbesítették, ezért annak megállapításait az alperes a bírság kiszabása során a visszaható hatály tilalmába ütközően vette figyelembe a 2023. június 12. és július 10. közötti időszakra. Ez alapján a határozat semmisségét és alaptörvény-ellenességét állította. Hivatkozott arra, hogy a veszélyes hulladékká történt átminősítésről szóló határozat átvétele előtt abban a tudatban volt, hogy az átvett hulladék nem veszélyes. Azt is sérelmezte, hogy az alperes határozatából nem derül ki, hogy a jogsértő cselekmény mely időpontban történt.

[7] Az alperes – határozata ténybeli és jogi megalapozottságára tekintettel – a kereset elutasítását kérte.

[8] Egyrészt arra hivatkozott, hogy a felperes a hulladék veszélyes hulladékká történő átsorolását jelen perben nem vitathatja. Előadta, hogy a felperes által jogorvoslattal nem támadott, 2023. augusztus 8. napján véglegessé vált HE/HGO/02049-1/2023. számú határozatával a felperest az Hely1 alatti ingatlanon engedély nélkül gyűjtött veszélyes hulladék elszállítására és annak engedéllyel rendelkező részére történő átadására kötelezte. Nem ellenezte az eljárás felfüggesztését a hulladékot veszélyes hulladékká átsoroló határozattal szembeni per befejezéséig. Kifejtette, hogy a felperes csak általánosságban hivatkozott eljárásjogi jogséreleimre, ezzel kapcsolatos konkrétumokat keresetlevele sem tartalmaz.

[9] A Kúria a Kfv.III.37.863/2022/7. számú ítéletére hivatkozva kifejtette, hogy a közigazgatási jogsértés megvalósulásával irreleváns, hogy felperes milyen gondossággal járt el, vagy milyen dokumentáció alapján döntött akkor, amikor hulladékgazdálkodási tevékenységre vállalkozott és a hulladékokot nem veszélyes hulladékként vette át.

[10] Rámutatott, hogy a felperes által csak a második tárgyaláson előadott jogsérelmek tiltott keresetkiegészítésnek minősülnek. A felperes a keresetlevelében a hulladék besorolását, illetve a 10-es szorzó alkalmazását vitatta, az engedély nélkül történt hulladékgyűjtés tényét nem.

[11] A felperesi érdekelt a felperes hivatkozásaival egyezően elsődlegesen alperes határozatának a megváltoztatását, másodlagosan annak megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte.

[12] Az elsőfokú bíróság a felperes kérelme alapján a pert a HE/HGO/02044-1/2023. számú határozattal szemben benyújtott felperesi kereset alapján indult eljárás befejezéséig

felfüggesztette. Az elsőfokú bíróság 102.K.701.003/2023/16. számú ítéletének a Kúria a Kfv.VI.37.139/2024/7. sorszámú végzésével történt hatályon kívül helyezése folytán megismételt eljárás során 102.K.700.789/2024/15. számú ítéletével a felperes keresetét. Megállapította, hogy az alperes jogszerűen járt el, amikor a HE/HGO/02044-1/2023. számú határozatában a felperes által az Hely1 alatti ingatlanon engedély nélkül gyűjtött „Név3” elnevezésű hulladékot a 19 12 11* HAK kód alá sorolta. A jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet nem nyújtottak be.

A jogerős ítélet

[13] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[14] Megállapította, hogy a felperes a keresetindításra nyitva álló határidőn belül nem, hanem csak a második tárgyalásán hivatkozott a hulladék besorolásáról szóló határozat visszaható hatály tilalmába ütköző figyelembevételére, és a perbeli határozat indokolásának hiányosságára. A jogerős ítélet a Kúria Kfv.37.158/2024/7. számú határozatának idézésével és a Kfv.III.37.636/2023/8., Kfv.III.37.473/2022/2., Kfv.III.37.946/2020/7., Kfv.V.37.723/2023/6., Kfv.VII.37.666/2020/5., Kf.VI.39.149/2020/8., Kfv.IV.37.874/2022/7. számú határozatainak felhívásával megállapította, hogy a felperes második tárgyaláson előadott érvei elkésettek, azokkal a felperes teljesen új irányt szabott volna a közigazgatási pernek, ezért azok meg nem engedett keresetkiterjesztésnek minősülnek. Azt is megállapította, hogy a felperes semmisségi okként hivatkozott az alperes visszaható hatály tilalmába ütköző eljárására, azonban ezzel összefüggésben jogszabályhelyet nem jelölt meg. Az elsőfokú bíróság szerint semmilyen, a bíróság által hivatalból figyelembe veendő semmisségi ok nem azonosítható be a felperes erre vonatkozó hivatkozásával kapcsolatban.

[15] A jogerős ítélet szerint a felperes a hulladék engedély nélküli gyűjtésének tényét nem, csak a hulladék veszélyes hulladékként történt besorolásának, és az az alapján a veszélyes hulladékokra irányadó 10-es bírságszorító alkalmazásának a jogszerűségét vitatta. Az elsőfokú bíróság a 102.K.700.789/2024/15. számú ítélet jogerejére hivatkozva megállapította, hogy a hulladék besorolásának jogszerűsége a hulladékgazdálkodási bírság kiszabása tárgyában indított perben nem vizsgálható, azt a bíróság jogerősen jogszerűnek minősítette.

[16] Az elsőfokú bíróság a felperes felróhatósága hiányára való hivatkozásait a bírságkiszabással kapcsolatban vizsgálta. Megállapította, hogy bár nem volt vitatott, hogy a hulladék termelője és tulajdonosa a felperesi érdekelt, birtokosa pedig a felperes, így a besorolási kötelezettség a felperesi érdekeltet terhelte, a közigazgatási jogi felelősség azonban objektív, tehát a jogsértéshez fűzi a jogkövetkezményt a szabályszegőnek vétkenességétől, felróhatóságától függetlenül. Az engedély nélkül történő veszélyes, illetve nem veszélyes hulladék gyűjtés a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Ht.) 96. § (1) bekezdés b) pontja és 84. § (4) bekezdés a) pontja alapján olyan jogsértő hulladékgazdálkodási tevékenységnek minősül, amely kapcsán a bírság kiszabása nem mellőzhető, kimentési okot nem állapított meg a jogalkotó. Az engedély nélküli hulladékgazdálkodási tevékenységgel miatt bírság kiszabás során a hulladékgazdálkodási

bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. (XII. 21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) különböző, objektív alapokon nyugvó, mérlegelési jogkör nélkül alkalmazandó szorzót rendel a veszélyes és nem veszélyes hulladékkal kapcsolatban. Az a körülmény, miszerint a hulladék a felperesi érdekelttől történt átvételkor még nem volt megfelelően besorolva, nem változtat azon a tényen, hogy a hulladék veszélyes. A jogerős ítélet szerint az engedély nélkül gyűjtött hulladék veszélyességi jellemzőivel kapcsolatos felperesi tudattartalom vizsgálata a megelőző eljárás során érdemi relevanciával nem bírt, ezért az alperes a bírság kiszabása során jogszerűen alkalmazta a Korm. rendelet mellékletében a veszélyes hulladékokra előírt 10-es szorzót.

A felülvizsgálati kérelem, a felülvizsgálati ellenkérelem és a nyilatkozat

[17] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítását kérte.

[18] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértően nem vette figyelembe, hogy a visszamenőleges hatályú jogalkotás követelményének a hatósági eljárásban is érvényesülnie kell.

[19] Azt sérelmezte, hogy sem a hulladék perbeli ingatlanon való elhelyezésekor, sem a helyszíni szemle időpontjában ő, de még az alperes sem tudott arról, hogy a hulladékot veszélyes hulladékká minősítették át, az arról szóló határozatot 2023. augusztus 11. napján kézbesítették részére. Álláspontja szerint ezért az a 2023. június 12. és július 10. napja közötti hulladékgazdálkodási tevékenységre visszamenőlegesen és visszaható hatállyal nem alkalmazható, a visszaható hatállyal történő alkalmazás pedig alapján teszi semmissé az alperes határozatát, mely semmisségre bármikor, bárki hivatkozhat. Azzal is érvelt, hogy a nem volt tudomása arról, hogy az általa szállított, majd ideiglenesen tárolt hulladék veszélyes volna, azt a rendelkezésére bocsátott okiratok szerint nem veszélyes hulladék besorolással adták át.

[20] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében – annak ténybeli és jogi megalapozottságára tekintettel – a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

[21] Kifejtette, hogy a megelőző eljárásban a veszélyes hulladékká átsoroló határozatot nem visszaható hatállyal alkalmazta, azzal a felperesi érdekelt tévedését korrigálta, a helyes besorolás a hulladék jellegében, típusában változást nem eredményezett, az már a keletkezésekor veszélyességi jellemzőkkel bírt, veszélyes hulladék volt. A felperes a hulladékkal semmilyen hulladékgazdálkodási tevékenységet nem végzett az Hely3i telephelyen, ami a hulladék jellegében változást okozhatott volna. Állította, hogy a felperes visszamenőleges jogalkalmazással kapcsolatos hivatkozása a tiltott keresetmódosítás tilalmába ütközött, mert a veszélyes hulladékká átsoroló határozatot a keresetlevél benyújtása előtt átvette, ehhez képest erre csak a második tárgyaláson hivatkozott. A Kúria Kfv.III.37.863/2022/7. számú ítéletére hivatkozva kifejtette, hogy a jogsértő magatartáshoz a szabályszegő vétkességétől vagy felróhatóságától függetlenül kapcsolja a jogkövetkezményt,

vagyis a jogszabály megszegése önmagában a jogellenességre tekintettel jogkövetkezményt von maga után. Ilyen esetben a szubjektív elemek vizsgálatára nincs mód.

[22] Hangsúlyozta, hogy a jelen per tárgya a hulladék engedély nélküli gyűjtése miatt közigazgatási bírságot kiszabó határozat, nem pedig a hulladék besorolásáról hozott határozat.

[23] A felperesi érdekelt nyilatkozatában előadta, hogy az alperes határozatának alapját a felperesnél lefolytatott helyszíni szemle képezte, amely időpontban sem a felperes, sem ő, sem az alperes nem tudta, hogy a hulladék veszélyes hulladék. Vitatta továbbá, hogy a felperes semmisségi hivatkozása tiltott keresetváltoztatás lett volna.

A Kúria döntése és jogi indokai

[24] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[25] A Kúria a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálat felül.

[26] A Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[27] A felperes a közigazgatási per kereteit alapvetően meghatározó keresetlevelében azzal támadta az alperes határozatát, hogy mivel az alperes – külön perben támadott határozatával – nem megfelelően sorolta át a hulladékot veszélyes hulladékká, a közigazgatási bírság összegének meghatározásakor a veszélyes hulladéokra vonatkozó 10-es szorzó helyett a nem veszélyes hulladékra vonatkozó 2,5-ös szorzót kellett volna alkalmaznia. Miután a Miskolci Törvényszék 102.K.700.789/2024/15. számú jogerős – és felülvizsgálati kérelemmel sem támadott – ítéletével a felperes az alperes HE/HGO/02044-1/2023. számú, hulladék veszélyes hulladékká átsoroló határozatával szemben előterjesztett keresetét elutasította, a felperes az átsoroló határozat visszamenőleges hatályára mint hivatalból figyelembe veendő semmisségi okra hivatkozott.

[28] A semmisségi ok fennállása esetén, amelyet a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontja alapján a bíróságnak hivatalból kell figyelembe vennie, a döntést az Ákr. 123. § (1) bekezdése szerint az Ákr. IX. fejezetében szabályozott eljárásokban, így a közigazgatási perben is meg kell semmisíteni, vagyis a semmisségi ok észlelése a semmis döntés megsemmisítését vonja maga után. Erre figyelemmel meg kellett vizsgálni, hogy fennáll-e semmisségi ok, különösen olyan, amelyre a felperes hivatkozott. Az Ákr. 123. § (1) bekezdés a)-h) pontjaiban határozza meg azokat az okokat, amely alapján a döntést meg kell semmisíteni, illetve vissza kell vonni, és szükség esetén új eljárást kell lefolytatni. Ezek – összefoglalóan – a fórumhiba, a kriminalitás,

az ignorantia curiae, az ügyfél mellőzése, valamint valamely súlyos eljárási jogszabálysértés, amelyet törvény semmisségi oknak minősít. Az Ákr. 123. §-ában meghatározott semmisségi okok köre kizárólag törvényben – akár az Ákr.-ben, akár más törvényben – bővíthető, arra jogértelmezéssel nincs mód. Erre figyelemmel egy, az adott ügyben is alkalmazandó egyedi döntés alkalmazása lehet ugyan jogszabálysértő, ez a jogszabálysértés akár az ügy érdemére is kihathat, de önmagában – vagyis, ha az az alapján meghozott döntés az Ákr. 123. § (1) bekezdés a)-h) pontjai alá tartozó hibában nem szenved – nem jelent semmisségi okot, az pusztán e körülmény miatt nem fog az Ákr. 123. §-a alá tartozni. Ezen túlmenően a felperes sem a perben, sem a felülvizsgálati eljárás során nem jelölt meg olyan, az Ákr. 123. § (1) bekezdés h) pontja alá tartozó, más törvényben semmisségi okká minősített súlyos eljárási jogszabálysértést, és ilyenről a Kúriának sincs tudomása, ezért a felperes semmisségi okra való hivatkozását nem találta megalapozottnak.

[29] Ezt követően vizsgálta a Kúria azt, hogy a felperes hivatkozásának megfelelően az alperes a hulladék veszélyes hulladékká átminősítéséről hozott határozatának volt-e visszamenőleges hatálya. A perben nem volt vitatott a hatósági ellenőrzés alkalmával a felperes telephelyén található hulladék mennyisége. A felperes nem hivatkozott arra, hogy az alperes határozatának meghozatalakor már nem a hatósági ellenőrzéskor fellelt mennyiségű hulladékot tárolta a telephelyén. Ebből pedig az következik, hogy a hulladékgazdálkodási bírság kiszabásakor a hulladék hatósági ellenőrzéskor fellelt mennyiségét kellett alapul venni. A felperes sem a megelőző eljárás során, sem az elsőfokú bíróság előtti eljárásában nem tett olyan előadást, amely arra vonatkozott volna, hogy a hatósági ellenőrzéskor fellelt hulladék minősége az alperes határozatának meghozataláig megváltozott volna, vagyis a felperesi érdekelt telephelyéről a felperes telephelyére szállított hulladék minősége a megelőző eljárás során nem változott.

[30] A felperes azt tartotta visszamenőleges hatályú jogalkalmazásnak, hogy a hulladék veszélyes hulladékká történt átsorolására a hulladék beszállítását, sőt az alperes hatósági ellenőrzését követően került sor. Indokolt azonban kiemelni, hogy a perbeli hulladék összetétele a megelőző eljárás során nem változott, az már akkor veszélyes hulladék volt, amikor azt a hulladék előállítójától és tulajdonosától (a felperesi érdekelttől) átvette, a hulladék ugyanis nem az átsorolástól vált veszélyes hulladékká. A veszélyes hulladékká átsorolás ugyanis nem eredményezte a hulladék egyetlen fizikai, kémiai vagy biológiai tulajdonságának változását sem.

[31] Azt is sérelmezte a felperes, hogy a perbeli hulladékot nem ő sorolta át, erre nem is lett volna sem joga, sem felhatalmazása. A Kúria hangsúlyozza, hogy – amint azt a Kúria már a Kfv.IV.35.317/2021/12. számú ítéletében is kifejtette – miként a közigazgatási per nem a hatósági eljárás folytatása, úgy a felülvizsgálati eljárás rendeltetése és célja sem a hatósági eljárás megismétlése, de nem is másodfokú bírósági eljárás lefolytatása. Ennek megfelelően, ha a fél felülvizsgálati kérelmében ahelyett, hogy azt támasztaná alá, hogy a jogerős bírósági döntés miért jogszabálysértő, vagy az mennyiben tér el a Kúria közzétett határozatától, a hatósági eljárásban tett nyilatkozatait, vagy éppen keresetlevelében és a közigazgatási perben korábban előadottakat ismétli meg, nem vezethet eredményre. Ebből az következik, hogy ha a felülvizsgálati kérelemben több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyinek meg kell felelnie a Kp. 115. § (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Ez azt jelenti, hogy valamennyi, a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára vonatkozó hivatkozása esetében konkrétan meg kell jelölnie, hogy az álláspontja szerint mely jogszabályhelyet sértette meg, és elő kell adnia a jogszabálysértés és hivatkozásának indokait

is. A felepres felülvizsgálati kérelmének ezen része azonban ilyen indokokat nem tartalmazott, így azt a Kúria érdemben nem is vizsgálhatta.

[32] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem jogszabálysértő, ezért a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[33] A hulladék veszélyes hulladékká való átsorolása nem eredményezi a hulladék fizikai, kémiai, vagy biológiai tulajdonságának megváltoztatását. Visszamenőleges jogalkalmazás nem valósult meg, hiszen az engedély nélkül gyűjtött hulladék már a gyűjtéskor és az ellenőrzéskor is veszélyes volt.

Záró rész

[34] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése és 107. § (1) bekezdése alapján tárgyalás tartására irányuló kérelem hiányában, és mivel tárgyalás tartását maga sem tartotta szükségesnek, tárgyaláson kívül járt el.

[35] Tekintettel arra, hogy a felperes a bírság jogalapjára vonatkozó ítéleti rendelkezést is támadta, a felülvizsgálati eljárásban az eljárás tárgyának értéke nem volt megállapítható. Erre figyelemmel a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés d) pontja és az 50. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárási illetéket a rendelkező rész szerint állapította meg. Mivel a felepres a felülvizsgálati kérelmén a 3.500.000 forint felülvizsgálati eljárási illetéket lerótt, a felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére a Kúria őt nem kötelezte. A felperes a 70.000 forintot meghaladóan lerótt felülvizsgálati eljárási illetéket az Itv. 80. § i) pontja alapján az illetékes adóhatóságtól visszaigényelheti.

[36] A pervesztes felperes köteles az alperesnek a Kp. 35. § (1) bekezdéses folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárási perköltsége megfizetésére, melynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján állapította meg.

[37] A Kúria ítéletével szemben a további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. december 2.

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.

a tanács elnöke

Dr. Hajas Barnabás sk.

előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina sk.

bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk.

bíró

Dr. Rák-Fekete Edina sk.

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő